

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA v právní věci

žalobce: **HUPRA s.r.o.**, IČ 25530658
sídlem Jakubov u Moravských Budějovic 48, 675 44 Jakubov u
Moravských Budějovic
právně zastoupen advokátem Mgr. Štěpánem Janáčem
sídlem Na Poříčí 1041/12, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 7, 140 96 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 7. 2020, č. j. 15610-3/2020-900000-311,
sp. zn. 79126-21/2018-630000-12,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou ze dne 17. 9. 2020 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 7. 2020, č. j. 15610-3/2020-900000-311, sp. zn. 79126-21/2018-630000-12 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Celního úřadu pro Kraj Vysočina (dále jen „celní úřad“) ze dne 31. 1. 2020, č. j. 4870-3/2020-630000-12 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).
2. Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupku dle § 123 odst. 1 písm. b) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění účinném ke dni spáchání předmětného přestupku (dále jen „zákon o hazardních hrách“), tím, že v rozporu s § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách provozoval nejméně dne 24. 9. 2018 v provozovně Caffé 60 na adrese Purcnerova 60, 676 02 Moravské Budějovice (dále jen „provozovna“) hazardní hru založenou ve smyslu § 3 odst. 1 a 2 písm. e) zákona o hazardních hrách na kombinaci náhodného a znalostního či dovednostního principu, a to prostřednictvím 3 ks technických zařízení (nazvané DIASCOPE, plomba č. 0019847, 0019846; QUIZARD, plomba č. 0019850, 0019849, 0019848; a GOLDEN HORSE, plomba č. 0019853, 0019852, 0019851), ke kterým nebyla udělena příslušná povolení. Za spáchání tohoto přestupku byla žalobci uložena pokuta dle § 123 odst. 7 písm. a) zákona o hazardních hrách ve výši 160 000,- Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000,- Kč.

II. Obsah žaloby

3. Úvodem svého žalobního návrhu žalobce shrnul dosavadní průběh správního řízení. Kontrolní závěry celního orgánu jsou nesprávné, zejména přitom namítal nedostatečnou a nejednoznačnou identifikaci technických zařízení v kontrolním protokolu. Technická zařízení by měla být identifikována výrobním číslem, nikoliv pouze čísly „1, 2 a 3“, jak učinil celní orgán v daném protokole. Navíc celní orgán do protokolu rovněž neuvedl, z čeho plyne, že se jedná právě o technická zařízení DIASCOPE, QUIZARD a GOLDEN HORSE. Dle názoru žalobce tak nejsou technická zařízení řádně identifikována a s ohledem na množství zadržených technických zařízení na území České republiky není možné posoudit, zda se skutečně jedná o technická zařízení zajištěná v provozovně, v důsledku čehož je nelze posuzovat z hlediska splnění podmínek dle zákona o hazardních hrách.
4. Zadržená technická zařízení DIASCOPE, QUIZARD a GOLDEN HORSE nenaplnují znaky hazardní hry ve smyslu § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách. Ze strany provozovatelů zařízení byl ubezpečen, že se nejedná o hazardní přístroje, k čemuž mu byla poskytnuta rozsáhlá dokumentace. Z ní vyplývá, že se nejedná o výherní automaty. Konkrétně ze zprávy o posouzení zařízení QUIZARD, č. j. 305042-01/01, vydané Elektrotechnickým zkušebním ústavem; vyplývá závěr o tom, že se jedná o znalostní soutěž. V případě zařízení GOLDEN HORSE odkázal na stanovisko zpracované advokátem Mgr. M. V., ve kterém se uvádí, že toto zařízení je logickou a paměťovou hrou. K zařízení DIASCOPE poukázal na prohlášení společnosti another area s.r.o., dle něhož toto zařízení nepodléhá zákonné úpravě hazardu. Tvrzení celního orgánu o principu náhody u těchto zařízení je nepodložené. Rozhodující je, zda přístroj obsahuje či neobsahuje generátor náhody, o čemž však nemůže rozhodovat celní úřad, jelikož k tomu není odborně způsobilý.
5. Ke zprávě o posouzení zařízení QUIZARD vydané Elektrotechnickým zkušebním ústavem dále uvedl, že nebyla nikdy zpochybněna, k čemuž doložil protokol o výsledku

svědka Z. V., M. A., ředitele Elektrotechnického zkušebního ústavu. Žalobce dále z této zprávy zdůraznil závěr, že hra QUIZARD neposkytuje náhodný výsledek.

6. Žalobce významně rozporoval rovněž závěr o provozování hazardní hry ve smyslu ustanovení § 5 zákona o hazardních hrách, neboť byl pouze poskytovatelem prostor. Z uvedeného ustanovení nelze dovodit, že by se za provozování hazardní hry měla považovat jakákoliv dílčí činnost uvedená v příslušném ustanovení. Žalobce dle svého tvrzení vykonával na základě plné moci a pověření od provozovatele výplatu finančních prostředků, které mu provozovatel dodal, čímž se dle svého názoru nemohl dopustit provozování hazardní hry, neboť jednal na účet třetí osoby, kdy byl ze strany provozovatelů technických zařízení ubezpečen o tom, že se jedná o vědomostní soutěž, nikoliv o hazardní hru.
7. Žalobce s poukazem na nálezy Ústavního soudu ze dne 13. 8. 2002, sp. zn. Pl. ÚS 3/02, namítal likvidační charakter uložené pokuty a poukázal na svou špatnou hospodářskou situaci, v důsledku které nemá na úhradu stanovené pokuty. Z relevantní judikatury přitom vyplývá povinnost správních orgánů vyvarovat se uložení likvidační pokuty.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný se k podané žalobě vyjádřil svým podáním ze dne 16. 11. 2020, v němž zdůraznil vypořádání námitek žalobce v rámci odvolacího řízení.
9. K námitce žalobce ohledně nedostatečné identifikace technických zařízení v prvotních kontrolních závěrech žalovaný odkázal na videodokumentaci kontrolních nákupů na předmětných technických zařízeních, která je součástí kontrolního protokolu. Žalovaný dále sdělil, že tato námitka již byla vypořádána v odůvodnění napadeného rozhodnutí, přičemž žalobce nereaguje na argumentaci žalovaného v napadeném rozhodnutí. Dle názoru žalovaného je tak námitka žalobce pouze účelová.
10. Ve vztahu k provozování hazardní hry žalovaný poukázal na to, že společnosti, které si pronajaly prostor u žalobce, neměly potřebná povolení k provozování hazardních her, proto právo provozovat hazardní hry nemohly smluvně převést na další subjekty. Žalovaný navíc zdůraznil objektivní odpovědnost právnické osoby za přestupek. Žalobce měl technická zařízení umístěna ve svých prostorách pod svým dohledem a měl reálnou představu, jak se hazardní hra navenek jeví.
11. Žalovaný se rovněž vyjádřil ke zprávě Elektrotechnického zkušebního ústavu. V této souvislosti žalovaný považuje za zcela nesprávné tvrzení žalobce, že „*jakékoliv zařízení, které neobsahuje generátor náhodných čísel a nesplňuje požadavky náhodného procesu, nemůže být hazardní hrou.*“ Takový výklad dle žalovaného máří úmysl zákonodárce regulovat provozování hazardní hry v České republice. Pro posouzení, zda jsou provozované hry hrami hazardními, je stěžejní naplnění znaků dle § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách, přičemž tyto znaky je třeba hodnotit z pohledu hráče, na jehož ochranu byl zákon o hazardních hrách přijat. Žalovaný rovněž odkázal na videodokumentaci kontrolních nákupů, která prokazuje naplnění znaků hazardní hry dle ustanovení § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách, jakož i na využití funkčního tlačítka AUTOSTART, které umožňuje hráči sledovat jednotlivá kola hry bez jeho vlastního zásahu a možnosti ovlivnit hru.
12. V případě likvidační výše pokuty žalovaný poukázal na horní hranici zákonem stanovené sazby pokuty ve výši 50 000 000,- Kč. Uložená pokuta ve výši 160 000,- Kč tak činí 0,32 % zákonného rozpětí. Žalovaný rovněž zdůraznil, že uložení mírnější sankce by žalobci

zajišťovalo faktickou beztretnost a možnost páchat závažná provinění bez možnosti uložení adekvátního trestu.

IV. Další procesní vyjádření účastníků řízení

13. Na vyjádření žalovaného reagoval žalobce replikou ze dne 1. 2. 2021. Videodokumentace přístrojů sama o sobě nevedla k jejich individuální identifikaci, která je nezbytná pro posouzení technického a softwarového vybavení daného technického zařízení. Meritem věci není otázka, zda společnosti, které si u žalobce pronajímaly prostory, měly či neměly povolení k provozování hazardních her. Dále žalobce nesouhlasí s tvrzením, že provozování hazardní hry zahrnuje nejen přímou realizaci, ale i další činnosti, které jsou spojeny s tím, aby k přímé realizaci hazardní hry došlo. Odmítl tvrzení žalovaného o možnosti poznat, že se v případě předmětných technických zařízení jedná o hazardní hru a znovu odkázal na posouzení Elektrotechnického zkušebního ústavu. Nadále setrval na svém tvrzení, že *„jakékoli zařízení, které neobsahuje generátor náhodných čísel a nesplňuje požadavky náhodného procesu, nemůže být hazardní hrou.“* Z § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách vyplývá, že přítomnost náhody či neznámé okolnosti je obligatorním znakem každé hazardní hry.
14. Žalovaný se k replice žalobce vyjádřil podáním ze dne 6. 4. 2021, ve kterém zopakoval již svá předchozí tvrzení. Technická zařízení byla individualizována v kontrolním protokolu a v úředním záznamu o zadržení věci pomocí plomb a toto označení bylo obsaženo i v prvostupňovém rozhodnutí. Součástí protokolu o kontrole je i provedená dokumentace technických zařízení. Podstatné pro danou věc je však to, jaká hra byla na příslušném technickém zařízení provozována. Poukázal na skutkově stejnou situaci řešenou Krajským soudem v Českých Budějovicích v rozsudku ze dne 27. 1. 2021, č. j. 61 A 15/2019-85.
15. Svou dupliku k vyjádření žalovaného zaslal žalobce dne 21. 6. 2021. Žalovaným uváděný rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích vychází z jiného skutkového stavu. Z žádného platného právního předpisu nevyplývá, že zařízení vybavené tlačítkem AUTOSTART je automaticky hazardní hrou. Ve zbytku žalobce již opakoval svá předchozí vyjádření.
16. K duplice se žalovaný vyjádřil podáním ze dne 23. 8. 2021, v němž svá předchozí tvrzení doplnil o další související judikaturu správních soudů.
17. Podáním ze dne 20. 10. 2021 žalobce zaslal zdejšímu soudu kopie výsledků pracovníků (p. C. a p. U.) Elektrotechnického zkušebního ústavu, kteří se podíleli na vypracování zprávy zabývající se přístrojem QUIZARD.

V. Posouzení věci krajským soudem

18. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí Krajský soud v Brně vycházel podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Podle § 75 odst. 2 s. ř. s. přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobou včas uplatněných žalobních bodů, neshledal při tom vady podle § 76 odst. 2 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti, a dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**. O věci samé rozhodl soud podle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť žalobce i žalovaný s tím vyslovili souhlas.

19. Soud předně uvádí, na což ostatně upozornil i žalovaný, že napadené rozhodnutí původně obsahovalo nesprávné označení v č. j. (namísto správného roku „2020“ byl uveden rok „2019“), což však žalovaný napravit usnesením ze dne 13. 11. 2020, č. j. 15610-5/2020-900000-311, jímž opravil zřejmou nesprávnost stran označení napadeného rozhodnutí.
20. Podstatou sporu v projednávané věci je otázka, zda žalobce skutečně spáchal přestupek dle § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách tím, že v rozporu s § 7 odst. 2 písm. b) téhož zákona provozoval hazardní hru založenou ve smyslu § 3 odst. 1 a 2 písm. e) zákona o hazardních hrách na kombinaci náhodného a znalostního či dovednostního principu, a to prostřednictvím 3 ks technických zařízení (DIASCOPE, GOLDEN HORSE a QUIZARD).
21. Žalobce v tomto směru rozporuje jak skutečnost, že se nejedná o provozování hazardní hry, tak v případě předmětných technických zařízení rozporuje jejich povahu jako hazardní hry. V této souvislosti považuje vymezení předmětných zařízení v kontrolním protokolu za nedostatečné.
22. Krajský soud se nejprve zabýval námitkou žalobce, že zadržovaná technická zařízení nejsou hazardní hrou ve smyslu § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách. Pokud by totiž soud dospěl ke shodnému závěru, nebylo by nutné vypořádávat námitku, zda žalobce byl provozovatelem hazardní hry.
23. Podle § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách se hazardní hrou rozumí hra, sázka nebo los, do nichž sázející vloží sázku, jejíž návratnost se nezaručuje a v nichž o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost.
24. Dle ustanovení § 3 odst. 2 písm. e) zákona o hazardních hrách je druhem hazardní hry i technická hra. Podle § 42 odst. 1 zákona o hazardních hrách je technickou hrou hazardní hra provozovaná prostřednictvím technického zařízení přímo obsluhovaného sázejícím. Technickou hrou se rozumí zejména válcová hra, elektromechanická ruleta a elektromechanické kostky.
25. Podle § 42 odst. 3 zákona o hazardních hrách je technickým zařízením funkčně nedělitelné a programově řízené mechanické, elektromechanické, elektronické nebo jiné podobné technické zařízení přímo obsluhované sázejícím. Na to navazující ustanovení § 42 odst. 4 zákona o hazardních hrách uvádí, že se technickým zařízením rozumí též zařízení, které tvoří spolu se serverem funkčně nedělitelný celek s předem určitelným počtem koncových zařízení přímo obsluhovaných sázejícím, kdy při odpojení od serveru není koncové zařízení funkční a nelze jej použít samostatně.
26. Z citovaných ustanovení vyplývá, že mezi definiční znaky hazardní hry patří: a) prvek sázky vložené sázejícím, b) prvek nezaručené návratnosti vložené sázky, a c) prvek náhody nebo neznámé okolnosti, který rozhoduje o výhře nebo prohře.
27. Žalobce ve své argumentaci brojí proti naplnění prvku náhody nebo neznámé okolnosti, který rozhoduje o výhře nebo prohře.
28. V rozsudku ze dne 17. 10. 2018, č. j. 1 As 136/2018-32, se Nejvyšší správní soud zabýval prvkem náhody ve hře, byť za účinnosti zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách. Dle názoru Nejvyššího správního soudu „pro posouzení přítomnosti prvku náhody je rozhodující, jaký je průběh hry z pohledu jejího účastníka, tedy zda je při hraní přítomna nějaká jemu neznámá okolnost, kterou nemůže ovlivnit a která má vliv na výhru nebo prohru.“ Závěry citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu jsou plně

použitelné i za účinnosti stávajícího zákona o hazardních hrách. Hazardní hra je společností chápána jako patologický jev způsobující problémy samotným hráčům i jejich okolí. Ze strany zákonodárce došlo přijetím nové právní úpravy ke snaze o přísnější regulaci hazardu. Proto je možné citované závěry použít i na nyní projednávanou věc.

29. K obdobným závěrům dospěl Nejvyšší správní soud rovněž v rozsudku ze dne 14. 11. 2019, č. j. 10 As 171/2018-55. Nepodstatná je naproti tomu otázka, jakým softwarem jsou technická zařízení vybavena a jak tento software funguje.
30. Důvodová zpráva k zákonu o hazardních hrách k prvku náhody nebo neznámé okolnosti uvádí: *„Prvek náhody nebo neznámé okolnosti musí být u hazardní hry zastoupen výlučně nebo zčásti, kdy se tak na výhře nebo prohře mohou podílet v určité míře i jiné okolnosti, jež má sázející možnost prostřednictvím své osoby ovlivnit. Náhoda nemusí být v hazardní hře zastoupena ve většinovém podílu, ale její podíl musí mít určitou váhu (není zanedbatelný) a musí ovlivňovat výsledek hry. Účelem tohoto zákona je ochrana sázejícího, a proto je nutno prvek náhody (tedy jeho míru zastoupení) vnímat právě z pohledu sázejícího (hráče). Z hlediska toho, jaký podíl na naději potencionální výhry mají náhodné procesy na straně jedné a znalosti nebo dovednosti sázejícího na straně druhé, rozlišujeme: hry založené na náhodném procesu, hry založené na náhodném procesu ovlivněném znalostmi či dovednostmi a hry založené na kombinaci náhody a znalosti či dovednosti. Předmětem úpravy jsou tak i hazardní hry, které jsou založeny na kombinaci náhodného a znalostního či dovednostního principu. Úprava obsažená v tomto zákoně tak nedopadá na čistě vědomostní a znalostní hry, u nichž se na jejich výsledku jakkoliv nepodílí prvek náhody“* (podtržení doplněno zdejší soudem). Z uvedeného vyplývá, že výsledek hazardní hry nemusí záviset výlučně, a dokonce ani z převažující části na náhodě. Postačí, pokud je prvek náhody ve hře přítomný v nikoliv zanedbatelné míře, např. v kombinaci s prvkem závislejícím na vůli a schopnostech (znalostech či dovednostech) hráče.
31. Ze správního spisu vyplývají pro tuto věc následující relevantní skutečnosti. V provozovně žalobce se nejprve uskutečnil monitoring a kontrolní nákup dne 18. 9. 2018. Poté došlo k provedení kontroly dne 24. 9. 2018 dle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů, o čemž byl sepsán protokol o kontrole ze dne 24. 9. 2018, č. j. 79126-17/2018-630000-61. Na závěry kontroly pak navazovala předmětné řízení o přestupku, jehož výsledkem bylo prvostupňové a napadené rozhodnutí.
32. Pokud jde o popis průběhu kontrolního nákupu k jednotlivým technickým zařízením, soud na tomto místě odkazuje na relevantní pasáže prvostupňového rozhodnutí, které velmi detailně popisují průběh kontrolního nákupu, z něhož vyplývá samotná podstata hry provozované na předmětných technických zařízeních. Ve vztahu k zařízení DIASCOPE tak lze odkázat zejména na s. 12 prvostupňového rozhodnutí, u zařízení QUIZARD se jedná o s. 13 a 14 prvostupňového rozhodnutí a v případě zařízení GOLDEN HORSE o s. 16 až 18 prvostupňového rozhodnutí.
33. Součástí správního spisu je rovněž fotodokumentace z provozovny žalobce, videodokumentace z kontrolního nákupu ze dne 24. 9. 2018 či videodokumentace ze dne 12. 6. 2019 zachycující ohledání technických zařízení. Z těchto souborů ve vztahu ke všem třem technickým zařízením (DIASCOPE, GOLDEN HORSE a QUIZARD) vyplývá jejich zřetelné označení názvem, pořadovým číslem na provozovně, provozovatelem vč. data zajištění a plombami použitými celní správou České republiky. Soud na tomto místě podotýká, že součástí fotodokumentace je také fotka zachycující bar v provozovně žalobce,

na němž se nachází připnutý papír s textem „Papíry k automatům v trezoru - přečíst; v případě problému s celní správou volat na čísla uvedená na tom papíru.“ Z této dílčí skutečnosti je zřejmé, za co žalobce fakticky předmětná technická zařízení považoval, i když ve svém žalobním návrhu namítá opačný závěr.

34. V případě technického zařízení DIASCOPE se na něm nenachází již žádné další označení, jsou na něm celkem 2 plomby (č. 0019847 a 0019846) celního úřadu a ze záznamu je patrné tlačítko AUTOSTART. Na základě pořízeného videozáznamu o kontrolním nákupu ze dne 24. 9. 2018 je zřejmé, že toto zařízení obsahuje minimálně jednu hru (JOKER RESPIN), která neobsahuje žádné vědomostní nebo dovednostní úkoly a u které o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda. O výhře nebo prohře přitom rozhoduje postavení symbolů a nastavení programu, které příslušnou polohu symbolů připustí. Ze správního spisu dále vyplývá, že samotná hra obsahuje minimálně 20 712 670 pozic. Pro hráče je tak nereálné najít aktuální herní pozici a připsat si výhru. Krajský soud proto dospěl k závěru, že technické zařízení DIASCOPE naplňuje definici hazardní hry ve smyslu § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách.
35. Ke shodnému závěru dospěl zdejší soud rovněž v případě hry GOLDEN HORSE. Z pořízené fotodokumentace a videodokumentace vedle již výše uvedených označení plyne označení tohoto technického zařízení rovněž cedulkou uvádějící provozovatele (společnost BASIC IDEA, sídlem Jaurisova 515/4, 140 00 Praha 4 – Michle) včetně kontaktního emailu a identifikačním číslem. Dále je zřejmé umístění celkově 3 plomb (č. 0019853, 0019852 a 0019851) celního úřadu na tomto zařízení, jakož i tlačítko AUTOSTART k ovládání zařízení. O existenci prvku náhody spočívajícího v nejistém výsledku hry svědčí rovněž pořízený videozáznam kontrolního nákupu ze dne 24. 9. 2018. Pro posouzení přítomnosti prvku náhody je rozhodující pohled hráče, který v průběhu hry na předmětném technickém zařízení nemá k dispozici informaci, na jaké pozici se ve hře nachází a nemá ani jistotu, kdy se k této informaci dostane. Jak vyplývá ze správního spisu, vzhledem k obrovskému množství kombinací, které překračuje počet 1 000 000, je pro hráče prakticky nereálné zjistit posloupnost následujících kombinací a získat tak výhru.
36. V neposlední řadě se soud zabýval technickým zařízením QUIZARD. Toto je vedle výše uvedených identifikačních prvků označeno též cedulkou s uvedením provozovatele (společnost ultimate power s.r.o.), informací o umístění v provozovně žalobce na základě čísla smlouvy 180401-21-207968, a označením ID tohoto zařízení (KTBM-IGJS-DMJT-8360). Celkově se na technickém zařízení QUIZARD nachází 3 plomby (č. 0019850, 0019849 a 0019848) celního úřadu a patrné je rovněž tlačítko AUTO. Z videozáznamu o kontrolním nákupu ze dne 24. 9. 2018 je zřejmé, že při hraní na tomto zařízení není potřeba na objevivší se otázku jakkoliv odpovídat, přičemž opakovaným stisknutím tlačítka hry tato hra dále pokračuje. Právě tento aspekt dle soudu popírá žalobcovo tvrzení o vědomostní hře, neboť v průběhu kontrolního nákupu, jak je zřejmé z příslušného videa, nebylo zapotřebí jakkoliv své vědomosti či znalosti využít. I v tomto případě o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda, neboť na závěr o výhře či prohře má vliv postavení symbolů a nastavení programu, které příslušnou polohu symbolů připustí. Navzdory případnému fungování soutěže na tomto technickém zařízení formou aktivního způsobu hry (spočívajícího v zodpovídání jednotlivých otázek) nelze přehlédnout, že hrací zařízení zároveň umožňuje užívání v režimu takřka standardní hazardní hry. Umožňuje-li technické zařízení v nezanedbatelné míře účast na hazardní hře, je nutno jeho provozování považovat za provozování hazardní hry. Takové technické zařízení má totiž významný

potenciál upoutat běžné hráče hazardních her a využít jejich možné závislosti na hracích automatech (v nejširším slova smyslu) či dokonce takovou závislost u nich vyvolat.

37. K tomuto technickému zařízení žalobce ve svých vyjádřeních argumentoval zprávou o posouzení vydanou Elektrotechnickým zkušebním ústavem ze dne 11. 11. 2013, č. j. 305042-01/01, dle níž je přístroj QUIZARD znalostní soutěží.
38. Při posouzení předmětné zprávy Elektrotechnického zkušebního ústavu lze poukázat na rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 27. 4. 2018, č. j. 30 Af 19/2017-60, v němž se Krajský soud v Plzni jednak zabýval hodnocením žalobcem předložené zprávy, jednak konstatoval závěr, že hra provozovaná prostřednictvím technického zařízení QUIZARD naplňuje definici hazardní hry. Zprávu o posouzení Elektrotechnického zkušebního ústavu Krajský soud v Plzni vyhodnotil tak, že za účinnosti nynějšího zákona o hazardních hrách je tato zpráva ve vztahu k zařízení QUIZARD irelevantní, neboť konfrontuje technické zařízení QUIZARD se starou právní úpravou (zákon č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách), jež byla k regulaci hazardu mnohem benevolentnější.
39. K tomu lze poukázat na závěry konstatované celním úřadem na s. 15 prvostupňového rozhodnutí: „Z předložené Zprávy je totiž jasně patrné, že hodnocení TZ bylo provedeno na odlišném zařízení než na tom, na kterém byl proveden kontrolní nákup. Již úvodní menu se mezi sebou zcela odlišují (jiné nabízené hry, odlišné zobrazení úvodních položek kreditu a banku atd.). V předložené Zprávě není v úvodním menu ani hra HEAVEN or HELL, u které byl kontrolní skupinou proveden kontrolní nákup.“ Není tak pravdou žalobcovu tvrzení o tom, že zpráva vydaná Elektrotechnickým zkušebním ústavem nebyla nikdy zpochybněna. Žalobce se k tomuto hodnocení celního úřadu nijak nevyjádřil a žádným způsobem neprokazoval, že se jedná o zcela totožná zařízení, aby bylo možné uvažovat o použitelnosti této zprávy na projednávaný případ.
40. V neposlední řadě lze odkázat rovněž na vyjádření (tiskovou zprávu) samotného Elektrotechnického zkušebního ústavu k této zprávě, které bylo uvedeno mimo jiné v již odkazovaném rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 27. 4. 2018, č. j. 30 Af 19/2017-60, nebo v prvostupňovém rozhodnutí, z něhož vyplývá závěr, že danou zprávu nelze samu o sobě interpretovat tak, že technické zařízení QUIZARD není hazardní hrou. Stejně tak lze odkázat na konstatování Nejvyššího správního soudu ke zprávě Elektrotechnického zkušebního ústavu uvedené v rozsudku ze dne 17. 10. 2018, č. j. 1 As 136/2018-32: „Při hodnocení tohoto důkazu je třeba vycházet ze sdělení EZÚ, z něž vyplývá, že předmětem inspekce byla jen část softwaru zařízení „vědomostní kvíz“. EZÚ výslovně sdělil, že pro zařízení „vědomostní kvíz“ nevydal inspekční certifikát a že jeho závěry nelze interpretovat tak, že toto zařízení nespadá pod regulaci stanovenou zákonem o loteriích.“
41. Pokud žalobce v průběhu řízení zdejšímu soudu zaslal kopie svědeckých výpovědí pracovníků (p. C. a p. U.) Elektrotechnického zkušebního ústavu, kteří se podíleli na vypracování zprávy zabývajícím se přístrojem QUIZARD, soud tyto svědecké výpovědi pokládal za nadbytečné, neboť povaha zprávy Elektrotechnického zkušebního ústavu již byla soudy vyřešena, proto zaslané svědecké výpovědi neprováděl.
42. Zdejší soud na základě výše uvedeného dospěl k názoru, že technické zařízení QUIZARD naplňuje definici hazardní hry ve smyslu ustanovení § 3 odst. 1 zákona o hazardních hrách.
43. Jelikož soud dospěl u všech tří technických zařízení k závěru o jejich povaze jako hazardní hry, nepřisvědčil opačnému tvrzení žalobce. Jeho žalobní námitka je proto nedůvodná.

44. Na daném závěru ničeho nezmění ani ubezpečení žalobce ze strany provozovatelů těchto zařízení, že se nejedná o hazardní hry. Zprávou Elektrotechnického zkušebního ústavu se soud již podrobně zabýval výše. V případě technického zařízení GOLDEN HORSE nemůže na výše uvedené posouzení stran naplnění podmínek hazardní hry mít jakýkoliv vliv stanovisko zpracované advokátem Mgr. M. V., neboť z faktického použití tohoto zařízení jasně vyplynulo, že se nejedná toliko o logickou a paměťovou hru. Stejně tak v případě zařízení DIASCOPE nepostačí prohlášení společnosti another area s.r.o. o tom, že dané zařízení nepodléhá zákonné úpravě hazardu. Žalobcem uváděné dokumenty jej nikterak nezbatují odpovědnosti za přestupek dle § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách tím, že v rozporu s § 7 odst. 2 písm. b) téhož zákona provozoval hazardní hru prostřednictvím 3 ks technických zařízení.
45. Krajský soud na tomto místě doplňuje, že není vyloučena případná odpovědnost těchto provozovatelů za předmětný přestupek, tato se však nijak nedotýká deliktů odpovědnosti žalobce, a proto nemůže být v tomto řízení ani hypoteticky řešena (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 4. 2019, č. j. 1 As 74/2018-40). Posouzení viny a případné uložení sankce v rámci správního trestání má čistě veřejnoprávní povahu a odehrává se výlučně ve vztahu státu a obviněného. Třetí osoba (ať již jiný spolupachatel, poškozený nebo jiná osoba) nemá subjektivní právo domáhat se zahájení řízení o přestupku s jiným subjektem nebo požadovat uznání jeho viny (srov. např. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2021, č. j. 6 As 108/2019-39; a dále rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2015, č. j. 8 Afs 25/2012-351; ze dne 11. 3. 2008, č. j. 8 As 46/2007-98; nebo ze dne 31. 10. 2007, č. j. 2 As 46/2006-100, publ. pod č. 2276/2011 Sb. NSS). Pokud správní orgán opomene zahájit řízení s některou další osobou, která by potenciálně mohla být také uznána vinnou ze spáchání posuzovaného přestupku, nezasáhne tím nijak do veřejných subjektivních práv účastníka, s nímž je řízení vedeno. Je-li totiž určitému subjektu uložena pokuta v souladu se zákonem, opomenutí postihu jiného mu není ku prospěchu (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2013, č. j. 2 Afs 50/2012-241), ovšem ani k újmě.
46. Pokud by snad žalobce z poukazu na vyjádření provozovatelů těchto technických zařízení dovozoval naplnění liberačního důvodu, čímž by se tak zprostil své odpovědnosti za daný přestupek, krajský soud připomíná, že pro uplatnění liberačních důvodů je zapotřebí aktivního úsilí ze strany přestupce, přičemž nepostačí, aby se pouze spoléhal na to, že jiná osoba bude řádně plnit své zákonné povinnosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 11. 2019, č. j. 7 As 413/2018-24). Uvádí-li tedy žalobce, že při svém jednání vycházel z výše uvedených sdělení, nemůže tato skutečnost být ani potencionálně okolností vylučující odpovědnost žalobce za přestupkové jednání. Navíc žalobce předmětná technická zařízení nechal umístit do své provozovny, přičemž jsou již na první pohled designovaná (ať už se jedná o vzhled jako takový, zvukové či světelné vybavení) jako „klasický“ herní automat, a takto se po jejich spuštění na první pohled i projevují.
47. Nelze souhlasit ani s přesvědčením žalobce o nemožnosti posouzení přítomnosti či nepřítomnosti generátoru náhody v technických zařízeních celním úřadem, neboť tento k tomu není odborně způsobilý. Klíčové je, jak již bylo uvedeno výše, posouzení přítomnosti prvku náhody z pohledu případného účastníka dané hazardní hry, k čemuž je celní úřad a následně žalovaný plně kompetentní. Úkolem správních orgánů bylo posoudit, jak se předmětná technická zařízení projevují „navenek“, tedy jakým způsobem hra probíhá a zda je průběh hry takový, že je v něm přítomen prvek náhody. Jak uvedl

Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 17. 10. 2018, č. j. 1 As 136/2018-32 „[z]a situace, kdy řešená odborná otázka spadá do rozsahu působnosti správního orgánu, nejsou zpravidla splněny podmínky pro ustanovení znalce dle § 56 správního řádu. Správní orgán v takových případech odbornou otázku zásadně posoudí sám, ledaže by odborná kompetence správního orgánu byla pro složitost řešené otázky nedostatečná. Je samozřejmě na správním orgánu, aby zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a vypořádal se se vším, co vyšlo v řízení najevo, i s tím, co uvedli účastníci řízení, včetně účastníků předložených důkazů (srov. citovaný § 3 a § 50 správního řádu).“ Jak vyplývá z popisů her, jedná se o poměrně snadnou hru, k pochopení jejíhož fungování není třeba žádných speciálních znalostí. Je tedy zřejmé, že fungování a principy hry může pochopit každý bez zvláštního vzdělání, tedy též celní úřad a následně žalovaný.

48. V této souvislosti žalobce setrvale argumentoval tím, že „jakékoliv zařízení, které neobsahuje generátor náhodných čísel a nesplňuje požadavky náhodného procesu, nemůže být hazardní hrou.“ K tomuto tvrzení krajský soud poznamenává, že z výše citované právní úpravy vyplývá jako obligatorní součást hazardní hry prvek náhody nebo neznámé okolnosti, který rozhoduje o výhře nebo prohře, nikoliv generátor náhodných čísel. Náhodu lze popsat jako předem neznámou okolnost ovlivňující výhru či prohru, hodnotu přidělenou jednotlivým otázkám (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 10. 2018, č. j. 1 As 136/2018-32). U předmětných technických zařízení přitom soud „prvek náhody nebo neznámé okolnosti, který rozhoduje o výhře nebo prohře“ shledal, k čemuž odkazuje na výše uvedené skutečnosti.
49. Za nedůvodnou krajský soud shledal rovněž námitku, která souvisela s označením (nedostatečnou identifikací) předmětných technických zařízení při provedené kontrole celního úřadu. Již v bodech 33 až 36 odůvodnění tohoto rozsudku soud popsal, jakým způsobem byla předmětná technická zařízení identifikována. Dospěl přitom k závěru, že provedená identifikace celním úřadem byla zcela dostatečná. Krajský soud nemá jakýchkoliv pochyb ohledně označení technických zařízení GOLDEN HORSE, QUIZARD a DIASCOPE v provozovně žalobce, na nichž proběhla kontrola ze strany celního úřadu. Není přitom pravdou, že by technická zařízení byla identifikována toliko čísly „1, 2 a 3“. Z příslušné videodokumentace je rovněž patrné, na základě čeho vyplynulo pojmenování technických zařízení DIASCOPE, QUIZARD a GOLDEN HORSE, nadto žalobce sám jednotlivá technická zařízení označuje ve svém návrhu těmito názvy. Proto soud nesouhlasí ani s tvrzením žalobce o nesprávných kontrolních závěrech.
50. Dále se zdejší soud zabýval tvrzením žalobce, že nebyl provozovatelem hazardní hry.
51. Podle § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách se právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v rozporu s § 7 odst. 2 provozuje hazardní hru. Za uvedený přestupek lze v souladu s § 123 odst. 7 písm. a) uložit pokutu do 50 000 000 Kč.
52. Dle § 7 odst. 2 téhož zákona se zakazuje provozovat hazardní hru, a) jejíž druh není upraven tímto zákonem, b) ke které nebylo uděleno povolení, nebo která nebyla řádně ohlášena podle tohoto zákona, c) která nezaručuje všem účastníkům hazardní hry rovné podmínky a rovnou možnost výhry, d) která odporuje dobrým mravům nebo veřejnému pořádku, e) u které nelze před jejím zahájením spolehlivě ověřit věk účastníka hazardní hry, f) u které je možnost výhry zcela nebo zčásti závislá na vložení vkladu pozdějším účastníkem hazardní hry, g) která neumožňuje účastníkovi hazardní hry tuto hru kdykoliv

před zaplacením sázky ukončit, h) která používá státní symboly členského státu Evropské unie nebo státu, který je smluvní stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru, symboly Evropské unie, nebo jejich napodobeniny, i) ve které o výhře nebo prohře rozhoduje zcela nebo zčásti náhoda nebo neznámá okolnost, které mohou být sázejícím nebo provozovatelem ovlivněny, nebo j) jejíž výsledek je předem znám.

53. Žalobce byl přitom postihován za provozování hazardní hry dle písm. b) uvedeného ustanovení, tj. provozování hazardní hry, ke které nebylo uděleno povolení nebo která nebyla řádně ohlášena podle tohoto zákona.
54. Provozováním hazardní hry se ve smyslu § 5 zákona o hazardních hrách rozumí vykonávání činností spočívajících v uskutečňování hazardní hry se záměrem dosažení zisku, zejména příjem sázek a vkladů do hazardní hry, výplata výhry, další činnosti organizačního, finančního a technického charakteru související s uvedením hazardní hry do provozu a se zajištěním vlastního provozu, jakož i činnosti potřebné pro ukončení a vypořádání hazardní hry.
55. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 11. 2018, č. j. 1 As 207/2018-32, k tomuto přestupku vyplývá především důraz na posuzování faktického provozování samotných technických zařízení, na nichž se nachází určitá hazardní hra.
56. Žalobce namítá, že se nepodílel na provozování technických zařízení DIASCOPE, QUIZARD a GOLDEN HORSE, ale je pouze poskytovatelem prostor pro provoz technických zařízení jejich vlastníkům. Současně však již v průběhu správního řízení sdělil, že na základě uzavřených smluv se společnostmi another area s.r.o., ultimate power s.r.o. a basic idea s.r.o. byl pověřen vyplácením kreditů z prostředků, které obdržel právě od těchto společností. Ze správního spisu rovněž vyplývá, že žalobce zajišťoval běžnou správu technických zařízení, zajišťoval elektřinu a připojení k internetu a vyplácel výhry hráčům. Za tyto činnosti mu rovněž u všech tří předmětných zařízení náležela finanční odměna.
57. Blíže lze rovněž odkázat na skutečnosti zjištěné již celním úřadem a uvedené v prvostupňovém rozhodnutí. Ze Smlouvy o umístění zařízení DIASCOPE č. 205-2018-18-05/XYR-2017 (č. j. 79126-15/2018-630000-61) a Smlouvy o obstarání (č. j. 55593/2019-630000-12) plyne jednak poskytnutí prostor v provozovně žalobce pro umístění technického zařízení DIASCOPE, jednak vykonávání dalších činností umožňujících provozování tohoto zařízení (čistota technického zařízení, umožnění přístupu návštěvníkům k tomuto zařízení, zajištění elektřiny a internetu, hlášení technických závad či vyplácení výher), za což žalobci náležela odměna ve výši 1 500 Kč a 400 Kč měsíčně (viz s. 13 prvostupňového rozhodnutí). Rovněž v případě zařízení QUIZARD celní úřad na s. 16 prvostupňového rozhodnutí uvedl podrobné skutečnosti k provozování tohoto technického zařízení (v podrobnostech soud odkazuje na relevantní pasáže prvostupňového rozhodnutí), za což žalobci náležela odměna ve výši 2 500 Kč a 200 Kč měsíčně. Obdobná zjištění jsou uvedena také k zařízení GOLDEN HORSE na s. 19 prvostupňového rozhodnutí, přičemž žalobce opět nejenom poskytl prostory pro umístění tohoto zařízení, ale také umožňoval návštěvníkům přístup k tomuto zařízení, zajistil běžnou agendu a správu zařízení, elektřinu a internet, pravidelně kontroloval zařízení a vyplácel účastníkům hry výhry z peněz, za což mu náležela odměna ve výši 30 % z dosaženého zisku v případě, že čistý zisk překročí 55 000 Kč za období od 1. ledna do 31. prosince příslušného roku, pokud tohoto zisku nedosáhne, náležela žalobci odměna ve výši 2 000 Kč. Nájemné za poskytnutí prostor bylo stanoveno ve výši 1 100 Kč.

58. Z uvedené rekapitulace skutkových zjištění k provozování hazardní hry je zřejmé, že žalobce nebyl pouze poskytovatelem prostor, jak nyní uvádí ve svém žalobním návrhu. Současně za provozování hazardní hry lze ve smyslu § 5 zákona o hazardních hrách pokládat jakoukoliv z dílčích činností uvedených v tomto ustanovení. Žalobce byl provozovatelem hazardní hry, pročez byl následně v souladu s příslušnými zákonnými ustanoveními postihován za přestupek dle § 123 odst. 1 písm. b) zákona o hazardních hrách. Ani tuto námitku tak krajský soud neshledal za důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí.
59. Poslední část žalobní argumentace se týká likvidačního charakteru pokuty, která za daný přestupek byla žalobci uložena.
60. Lze připomenout, že žalobci byla uložena pokuta ve výši 160 000 Kč, přičemž maximální výše možné pokuty dle § 123 odst. 7 písm. a) zákona o hazardních hrách je 50 000 000 Kč. Uložená pokuta ve výši 160 000 Kč tak představuje pouze 0,32 % zákonem stanovené maximální výše pokuty.
61. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 3. 4. 2012, č. j. 1 Afs 1/2012-36, „*ukládání pokut za správní delikty se děje ve sféře volného správního uvážení (diskrečního práva) správního orgánu, tedy v zákonem dovolené volnosti správního orgánu rozhodnout ve vymezených hranicích, resp. volit některé z více možných řešení, které zákon dovoluje. Na rozdíl od posuzování otázek zákonnosti, jimiž se soud musí při posuzování správní věci k žalobní námitce zabývat, je oblast správní diskrece soudní kontrole prakticky uzavřena. Podrobit volné správní uvážení soudnímu přezkoumání při hodnocení zákonnosti rozhodnutí lze jen potud, překročil-li správní orgán zákonem stanovené meze tohoto uvážení, vybočil-li z nich nebo volné uvážení zneužil. Není však v pravomoci správního soudu, aby vstoupil do role správního orgánu a položil na místo správního uvážení uvážení soudcovské a sám rozhodl, jaká pokuta by měla být uložena. [...] Z judikatury Nejvyššího správního soudu přitom vyplývá, že při posuzování zákonnosti uložené sankce správní soud k žalobní námitce přezkoumá, zda správní orgán při stanovení výše sankce zohlednil všechna zákonem stanovená kritéria, zda jeho úvahy o výši pokuty jsou racionální, ucelené, koherentní a v souladu se zásadami logiky, zda správní orgán nevybočil z mezí správního uvážení nebo jej nezneužil, ale rovněž, zda uložená pokuta není likvidační [srov. např. usnesení rozšířeného senátu ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008 - 133, publikované pod č. 2092/2010 Sb. NSS, www.nssoud.cz, nebo nálezy Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 3/02 ze dne 13. 8. 2002 (N 105/27 SbNU 177; 405/2002 Sb.), nebo sp. zn. Pl. ÚS 38/02 ze dne 9. 3. 2004 (N 36/32 SbNU 345; 299/2004 Sb.); oba dostupné na <http://nalus.usoud.cz>]. Při hodnocení zákonnosti uložené sankce správními soudy není dán soudu prostor pro změnu a nahrazení správního uvážení uvážením soudním, tedy ani prostor pro hodnocení prosté přiměřenosti uložené sankce. Přiměřenost by při posuzování zákonnosti uložené sankce měla význam jediné tehdy, pokud by se správní orgán dopustil některé výše popsané nezákonnosti, v jejímž důsledku by výše uložené sankce neobstála, a byla by takříkajíc nepřiměřená okolnostem projednávaného případu.*“
62. Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku dále upozornil, že „[p]oužívání výrazu ‚*přiměřenost uložené pokuty*‘ v této souvislosti je však do jisté míry nepřesné, neboť soudní řád správní umožňuje správnímu soudu zohlednit hledisko přiměřenosti jen v rámci posuzování individualizace trestu, tj. v situaci, kdy je správní soud podle § 78 odst. 2 s. ř. s. na návrh žalobce nadán pravomocí nahradit správní uvážení a výši uložené sankce moderovat a zároveň je správním orgánem uložená sankce zjevně nepřiměřená. Ani v takovém případě ale pro zásah do správního uvážení soudem nepostačí běžná nepřiměřenost, ale je nutné, aby nepřiměřenost

dosáhla kvalitativně vyšší míry a byla zjevně nepřiměřená“ (podtržení doplněno zdejším soudem; k tomu srov. obdobně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 8. 2003, č. j. 6 A 96/2000-62, publ. pod č. 225/2004 Sb. NSS).

63. Co se týče samotného dopadu uložené pokuty do majetkové sféry žalobce, je třeba poukázat na závěry usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008 133, publ. pod č. 2092/2010 Sb. NSS, dle něhož „[s]právní orgán vychází při zjišťování osobních a majetkových poměrů z údajů doložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.“ K tomu rozšířený senát mimo jiné dodal, že „[b]ude tedy záležet především na účastníku řízení, zda projeví svůj zájem na tom, aby uložená pokuta pro něj neměla likvidační důsledky, tím, že správnímu orgánu poskytne základní údaje o svých osobních a majetkových poměrech a tyto také věrohodným způsobem doloží či umožní správnímu orgánu, aby ověřil jejich pravdivost“. Uvedené závěry rozšířeného senátu se následně staly součástí dnes již konstantní judikatury, která na ně hojně odkazuje (z recentních rozhodnutí srov. například rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 11. 2020, č. j. 7 Afs 23/2020-22, a ze dne 11. 11. 2020, č. j. 4 Ads 124/2020-42).
64. Celní úřad se likvidačním charakterem pokuty zabýval zejména na s. 22 a 23 prvostupňového rozhodnutí. Krajský soud přitom souhlasí se závěrem celního úřadu, který žalovaný v napadeném rozhodnutí potvrdil, a to, že pokuta ve výši menší než 1 % maximální možné sankce stanovené zákonem za tento druh porušení nemůže být pro žalobce likvidačního charakteru, a proto nemůže být považována za sankci přímo ohrožující jeho existenci, resp. další podnikání. Celní úřad provedl rovněž logickou argumentaci stran povinnosti unést mimořádné výdaje do výše 10 000 000 Kč s ohledem na provozování hazardních her.
65. Ke svému žalobnímu tvrzení o likvidačním charakteru pokuty žalobce doložil rozvahu za rok 2018, výkaz zisku a ztráty za roky 2017 a 2018 a výpisy z bankovního účtu za leden 2020, prosinec 2019 a listopad 2019. Podstatné však je, jak plyne z prvostupňového rozhodnutí, že tyto skutečnosti žalobce nepředložil celnímu úřadu, aby tento mohl případně posoudit možný likvidační charakter výše uložené pokuty. Ukládání výše pokuty se přitom odehrává v režimu správního uvážení správního orgánu, jak již bylo naznačeno výše. Navíc ze zaslaných dokumentů nemá soud za to, že by pokuta ve výši 160 000 Kč mohla mít pro žalobce likvidační dopad. Tento, s ohledem na okamžik vydání prvostupňového a následně napadeného rozhodnutí, nepředložil relevantní ukazatele za rok 2019, zaslané výpisy z bankovního účtu pak neposkytují ucelený obraz o finanční situaci žalobce. Lze také připomenout konstatování žalovaného uvedené na s. 7 napadeného rozhodnutí, z něhož vyplývá vykazování špatných hospodářských výsledků po celou dobu podnikání žalobce, přesto žalobce nadále podnikání vykonával.
66. K likvidačnímu charakteru pokuty soud proto uzavírá, že se správní orgány v souladu s nálezem Ústavního soudu ze dne 13. 8. 2002, sp. zn. Pl. ÚS 3/02, vyvarovaly uložení pokuty, která by pro žalobce měla likvidační charakter. Při ukládání této pokuty rovněž přihlédly k osobním a majetkovým poměrům žalobce (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2010, č. j. 1 As 9/2008-133, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2006, č. j. 2 As 33/2006-102), aby se takové likvidační pokuty vyvarovaly.

V. Shrnutí a náklady řízení

67. S ohledem na vše shora uvedené dospěl soud k závěru, že napadené rozhodnutí žalovaného bylo vydáno v souladu se zákonem a žalobní námitky uplatněné žalobcem nejsou důvodné. Soudu tedy nezbylo, než žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítnout.
68. Výrok o nákladech řízení má oporu v § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Žalovanému, který měl v řízení plný úspěch, však žádné náklady spojené s tímto řízením nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015 č. j. 7 Afs 11/2014-47).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 22. března 2022

JUDr. Jaroslava Skoumalová v. r.
předsedkyně senátu